

NEJROZŠÍŘENĚJŠÍ ČESKÝ OUTDOOROVÝ ČASOPIS – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 422 OUTDOOROVÝCH CENTRECH

1 2003 Ročník VII. DOBRODRUH ZDARMA

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

JAN PALA: SKIALPINISTICKÉ VYBAVENÍ

V minulém Dobrodruhu jsme se v rozhovoru s Olgou Křížovou-Charvátovou věnovali vývoji sjezdařského lyžařského vybavení používaného při běžném „sjezdovkovém“ lyžování. Dnes jsme připravili něco pro drsnější milovníky lyžování – povídání o skialpinistickém vybavení. Průvodcem nám bude jeden z našich expedičních skialpinistů posledních let Jan „Palič“ Pala.

Honza „Palič“ (1973) začal lyžovat díky rodičům ve třech letech. Do necelých dvaceti let nevlástil skialpinistickou výbavu, a tak jezdil pouze na sjezdovkách. Poté se začal intenzivně věnovat skialpinismu a trávil ročně 50–60 dní na sněhu na Slovensku a v Alpách. V poslední době třikrát navštívil Kyrgyzstán a byl vedoucím sem směřujících skialpinistických výprav. V roce 2001 část 22členné české výpravy udělala prvovýstup levoú části severní stěny Piku Lenina a následně sjela přibližně po výstupové trase na lyžích (reportáž o této akci přinesl Dobrodruh 8/2001). V roce 2002 vedl úspěšnou skialpinistickou výpravu na kamčatské sopky (viz Dobrodruh 7/2002) – se šesti prvosjezdy ze sopek, včetně nejvyšší Ključevské.

Dobrodruh již před několika lety přinesl obsáhlý článek Petra Doubalíka o tom, co dnešní skialpinismus vlastně obnáší. Možná bychom na úvod našeho povídání o skialpinistickém vybavení měli čtenářům připomenout, že skialpinismus dnes lze dělit hned do několika disciplín.

Ano, pod slovem skialpinismus je dnes skryta široká paleta činností, která se historicky vyvinula z původního pohybu ve volném terénu a vysokých horách. Obecné dělení dnešního skialpinismu tak může být na tři kategorie: za prvé skialpinistické závody a rallye, za druhé extrémní a výškové sjezdy a konečně za třetí nejrozšířenější ski touring (ski randonée) nebo

také obecně nezávodní skialpinismus, který nepřináší extrémní sjezdy. Nutno podotknout, že na počátku skialpinismu byli horolezci, kteří používali lyže k usnadnění nástupu pod stěny v zimním období.

Kam vůbec sahá historie skialpinismu?

Do konce devatenáctého století a začátku století dvacátého, kdy byl například v roce 1904 na lyžích poprvé sjet Mont Blanc. Po krátkém období relativního klidu a první světové válce se doslova roztrhl pytel s vynikajícími výkopy. V letech 1922 až 1932 působilo v Himalájích několik výprav, a řada jejich členů na nich používala lyže ve výškách 6600–7200 metrů n. m. Třicátá léta jsou také obdobím úspěšných těžkých alpských přechodů. Z nich se poté vyvinuly skialpinistické závody ve formě několikadenních rallye, soutěží typu start–cil apod. Po druhé světové válce přišly na pořad extrémní alpské sjezdy a přesun na nejvyšší světové vrcholy.

Z výškových sjezdů je vynikající první sjezd (i když kvůli podmínkám ne úplný) z Mt. Everestu v podání Hanse Kammellandera v roce 1996. Na podzim 2000 sjel z vrcholu Everestu s využitím umělého kyslíku Slovinec Davo Karničar. Ve stejném roce se podařilo prvnímu českému skialpinistovi sjet osmitisícovku – v karlovarské výpravě vedené Robinem Baumbem sjel jeho kolega Vladimír Smrž z vrcholu Cho Oyu.

► Pokračování na str. 2

SÁM V LAPONSKÉ DIVOČINĚ

Návštěvu národního parku Urho Kekkonen na severu Finska jsem plánoval od chvíle, když jsem vyslechl vyprávění a spatřil fotky členů výpravy, která se právě před rokem odtud vrátila. Na sever se nás tentokrát vydalo devět, ale problémy s motorem způsobily, že kamarádi vyrazili do divočiny beze mě a já se věnoval autu. Vycházím s pětidenní ztrátou a s ostatními, kteří v tuto dobu nocují někde ve východní části parku, bych se měl setkat za tři nebo čtyři dny.

Unavený po první celodenní túře, ale šťastný, hledím na srub Tuiskukuru, jehož jméno jako podivně zaklínadlo jsem v uplynulých hodinách v duchu tolikrát vyslovil. O stěnu srubu se opírají čtyři páry lyží. Budu mít tedy spolunocležníky, podle vzhroje to jsou Finové. Vcházím dovnitř, usedám na lavici a dlouhou dobu jenom dýchám, jako bych právě doběhl maratón zakončený kilometrovým spurtem. Ve srubu je sotva vidět a když si chci dát vařit vodu, z přitími se někdo ozve, že v hrnci na kamnech už teplá voda je, ať si jenom přeliji do svého kastrolu. Během krátkého rozhovoru se dozvídám, že potraviny mám uschovat dovnitř, nebo se do nich pustí myši, a koupelna je u potoka, ale ať dám pozor a nespádnou do vody. Venku už je rádně pod nulou a voda ledová. Nedá se však nic dělat, takhle zpcený bych asi neusnul.

Stejně jsem do půlnoci vzhůru. Srdce mi buší jako zběsilé a nechce se uklidnit. Takhle jsem si tedy už dlouho nešah. Neustálým převalováním na dřevěné palandě a vzpomínkami na všechno, co mojí cestě za polární kruh předcházelo, končí můj první den v divočině.

► Pokračování na str. 7

► Pokračování ze str. 1

Letos měl podobný cíl vysokomýtský skialpinista Petr Novák na Shisha Pangmē, ale velké lavinové nebezpečí způsobilo, že lyže zanechal ve výšce 7500 metrů a po sestupu z vrcholu na nich sjel k base campu do výšky asi 5800 metrů.

Jak lze vlastně definovat extrémní sjezdy?

Základní definice skieextrému podle Kurta Jeschka je minimální délka 250 metrů a sklon 45 stupňů a více. Dnes je hranice špičkových výkonů posunuta k vyššímu sklonu či větší expozici, z čehož plyne, že vrcholovým skieextrémům se mohou věnovat pouze úzce specializovaní horolezci-skialpinisté. Obvyklý sklon je padesát stupňů, ale už jsou také sjety krátké úseky, kde sklon o dost přesahoval 60 stupňů. Jen pro představu o některých výkonech a jejich vývoji: na konci sedmdesátých let 20. století sjeli A. Baud, Y. Detry a D. Chachefoin Aiguille du Midi, severní stěnu vysokou 1100 m se sklonem 50–60 stupňů, Patrick Valencant a A. Baud sjeli v Peru Huandoy, severní stěnu o sklonu 60–65 stupňů. Extrémní „šilenství“ pokračovalo i v osmdesátých letech – Tony Valeruz sjel sedm cest o sklonu 55–60 stupňů (letní klasifikace výstupů až V!) v severní stěně Gran Verneu. A A. Orgler severní stěnu Ortleru s převýšením 1200 m a sklonem až 65 stupňů.

Dobře, to jsou extrémní. My se vrátíme na zem a věnujeme se skialpinismu dostupnému běžnému outdoorovému nadšenci. Začneme skialpinistickými závody.

Závodů a jejich forem je velké množství. U nás se jezdí Český pohár, v němž jsou závody v Krkonoších, Orlických horách a Beskydech. Na Slo-

vensku je to Slovenský pohár se závody v Žiarské dolině v Západních Tatrách, ve Vysokých a Nizkých Tatrách. Potom jsou závody Evropského poháru a Mistrovství Evropy, což je vlastně také Mistrovství světa, protože závodní špičkou jsou pouze Evropané. Například v USA se první závody porovnatelné s evropskými uskutečnily až v roce 2001.

A jsme u toho hlavně, co nás dnes zajímá – turistického skialpinismu. Jaké je na něj potřeba vybavení?

Samozejmě lyže, dále skialpinistické vázání, skialpové skelety, tulení pásy, teleskopické hůlky (závodníci používají běžkácké), lavinový vyhledávací, lopata, sonda, oblečení, svačina a můžete vyrazit.

Ze by to bylo tak jednoduché?

No, tak jednoduché to zase není. Materiál na skialp je drahší, než na klasické sjezdové lyžování, a pokud se tomu nechtete věnovat systematicky, tak asi nemá smysl hned kupovat vše nové. Na vyzkoušení si stačí na prvních pár vyletů půjčit skialpový komplet v některé půjčce u sportovního obchodu nabízející skialpové věci. Pokud vás to chytne, můžete si pořídit vlastní vybavení. Máte-li dost peněz, tak je dobré koupit všechno nové, studenti, mající hluboko do kapsy, se mohou poohlédnout spíše po bazarech. Při náupech z druhé ruky se dají za výhodné ceny pořídit lyže s vázáním Silvertta 404 či Fritschí Diamir. Občas můžete narazit i na nevychozené boty, ale právě co se lyže obuvi, měly by se kupovat buď velmi málo použité botky nebo úplně nové. Důvod je nasnadě, v botách se budete pohybovat celé dny, a jestli se před vámi příliš přizpůsobily jinak tvarované noze, velké odřeniny a otlaty vás neminou. Během krátké doby si tak můžete snadno totálně zničit nohy. Tulení pásy se kupují vždycky nové.

Nováček to má samozejmě vždycky těžší. Nejvhodnější je, pokud má nějakého kamaráda či kamarádku, kteří se tomu věnují, začnou ho brát sebou a předají mu své zkušenosti. Pokud tuto možnost nemá, nezbyvá než kontaktovat horolezecké oddíly s jistými skialpinistickými sklony, nebo absolvovat skialpinistický kurs na Slovensku či v Alpách, organizovaný horolezci nebo cestovními kancelářemi.

Jaké lyže se používají ke skialpinismu?

Skialpové lyže se od těch klasických poněkud liší. Na první pohled jsou rozdílné dírou ve špičce lyže a zářezy na patě, případně taktězí dírou na patě. Zářež slouží k uchycení pásů při použití systému top-fix. Díry potom k těmúž nebo pro vytvoření provizorních saní z lyží pro převoz raněného. Také byste u nich marně hledali integrovanou „carvingovou“ podložku pod vázáním. Obecně jsou skialpy oproti sjezdovým lyžím menší.

Většina světových výrobců lyží má ve své nabídce také skialpinistické modely. Zatímco donedávna měly skialpové lyže formu rovných prken s malým poloměrem oblouku, dnes mají tento klasický tvar pouze závodní modely. Ostatní mají již vykrojení. Důležitým parametrem při výběru lyží je jejich hmotnost. U závodních dosahuje při délce 180 cm 1950–2200 gramů na pár. K nejlépejším lyžím s hmotností pod 2200 gramů patří Dynafit TLT Rally, Dynastar Altiplume, Ski Trab Aero, Atomic Tour Guide, Dynamic Extrem Light. „Normální“ hmotnost lyží je v rozsahu 2500 až 2800 gramů. Lyže, které mají přes tři kilogramy, už nejsou příliš vhodné na skialp.

Co délka lyží?

Délka je dneska libovolná a závisí na každém, co se mu jeví jako optimální. Kdysi jsem při své výšce 174 cm začínal se 195 cm dlouhými lyžemi, přšel jsem na 190 cm, potom dvě sezóny jezdil na 180 cm a nakonec poslední rok mám stošedesátky. Samozejmě, jezdím stále i na těch delších, ale už mě to moc nebaví. Při výběru délky lyží by maximální horní hranici měla být tělesná výška člověka plus pět centimetrů. Samozejmě záleží také na poloměru vykrojení lyže. Většina skialpinistů dnes volí délku lyže o něco kratší, než jsou oni sami.

Jaká jsou skialpinistická vázání?

Vázání je společné s botami finančně nejdražší součástí vybavení skialpinisty. Kromě zafixované polohy pro sjezd umožňuje přepnutí na chůzi, když se uvolní pata boty. Kloub, umístěný ve špičce vázání, potom umožňuje rotaci v horizontální poloze, a tím i chůzi, podobnou běžeckému lyžování. Výrobci experimentují s několika možnými umístěními kloubu tak, aby z fyziologického hlediska způsobovala chůze na lyžích co nejmenší únavu nohou skialpinisty.

Pro pohyb do kopce je v zadní části vázání „podpatěnka“, která má obvykle od jedné do tří poloh přizpůsobovaných sklonu svahu. To je řešeno různě, ať už otočením celé paty vázání u Dynafitu TLT, TLT Tri step, nebo historickým drátem – u Emery Chrono, Emery Energy, Silvertty 300, Silvertty 400 a 404, Fritschí Tour, Salewy, Vaude, Markeru. Poslední možností potom je přímo různé výškové polohování paty vázání – Silvertta Easy Go, 500, 505, a 555, Fritschí Diamir, Tyrolia a Kneisel.

Vázání se dělí na desková a nedesková, kdy mezi nedesková patří pouze modely od Dynafitu a Silvertta SL. Podle hmotnosti můžeme orientálně rozestat tři skupiny – do nejlépejších patří Dynafit TLT s 660 gramy, společně s vázáním Dynafit TLT Tri step s 780 g a Silverttu SL. Potom dlouho nic, a kolem hmotnosti 1600–1800 gramů je soustředěna většina současných vázání. Nejtěžší, a také jedna z nejdolnějších, je Silvertta 404 s 2100 g.

Jsou vázání bezpečnější?

Jsou, což je ovšem zajištěno rozdílně. U všech modelů Silvertta vypíná pata vázání do boku a nahoru, stejně tak u Dynafitu. U Fritschí Diamir pata vypíná nahoru, zatímco špička do boku, u Salewy a Fritschí Tour, kde se při pádu uvolní celá deska vázání jsou „otočné“ desky, obdobně jako u staré sjezdové G30. Existuje také adaptér do klasického sjezdového vázání pod názvem Secura Fix, ale ten je vhodný spíše pro freeridové lyžování než vážný skialpinismus. No, a nesmím se slouz o oku zapomenout na klasiku v podání Kandaháru, kterou využívají někteří historicky založení lyžaři pro nenáročný vylety, tedy spíše přechody, dodnes.

Předmětem diskusí je nastavení vypínací síly vázání. Ani ne tak u klasického skitouringu, ale spíše u slyžování Zlabů a extrémního lyžování. U skitouringu je nastavení přibližně stejné jako u normálního sjezdového lyžování. U extrémě se potom vypínací síla nastavuje téměř na maximální hodnotu v duchu hesla, že je lepší mít zlomenou nohu, když lyže vypne později, než být totálně zraněný či mrtvý v případě pádu Zlabem, kdy se vázání na obou lyžích vypne a skialpinista tak nepadá bez lyží na nohách, a hlavně jejich hran, šanci ani zbrzdí, natožpak zastaví pád.

Jak je zajištěno, že lyže při vypnutí vázání neujede?

Existují dvě možnosti – brzdičky nebo sichráky. Brzdičky jsou vhodné pro ty, kteří se věnují nenáročným formám skialpu, nebo ty, kteří skialp kombinují s pohybem na sjezdovce. To je třeba příklad Horské služby. Sichráky jsou naopak neoprádatelné, pokud se jezdí v hlubokém sněhu nebo ve žlabech. V hlubokém sněhu při vypnutí lyže strávíte spoustu času házením lopatou, než ji najdete, ve žlabu se sklonem 40 a více stupňů brzdičky nefungují...

Jaké vázání potom doporučí?

Zaléží na tom, čemu dáváte přednost. Závodníci jezdí v naprosté většině na Dynafit TLT, pro normální skialpinismus, přechody a extrémě se potom vybírá mezi ostatními vázáními s tím, že ti, kterým záleží na hmotnosti, volí opět nejlépejší modely. Obdobně je to u vysokohorských sjezdů ve výškách nad 5000 metrů. Někteří preferují robustnost a větší hmotnost, jiní odlehčují.

Pro dobrý pocit jsou asi nejdůležitější boty?

Bezhýhradně, boty jsou u skialpu základem všeho. Jste v nich celý den a musí tedy být maximálně pohodlné pro chůzi, nezpůsobovat otlaty a odřeniny a při sjezdu musí dostatečně držet nohu. Navíc, ať se zpotíte nebo ne, neměla by v nich

být zima. Svou roli hraje i hmotnost a vyřešení přepínání chůze/sjezd. Tyto někdy protichůdné požadavky je dost těžké splnit. Na první pohled se skialpové boty liší od normálních díky gumové profilované podrážce, u modelů pro vázání Dynafit TLT a Silvertta SL potom i kovovými adaptéry či plastovými výtezy pro zapnutí do uvedených vázání. Vnitřní botky se dá snadno vyndat, zespodu má také různorodě do malé hloubky tvarovanou podrážku a zavazuje se na šířky. Někteří výrobci dávají do vnitřních botiček membránu Goretex.

Jak se boty dělí?

Boty se obecně dělí do dvou pevnostních skupin – „měkkí“ a „tvrdší“. Měkčí boty jsou ideální pro skialpové závody a dlouhé přechody, kdy při chůzi a výstupu se v nich noha cítí jako v bavlnce. Při sjezdu jsou potom měkčí a komín skeletu neudrží holei nejpnevněji. Naopak tvrdší boty jsou na chůzi až nepříjemně tvrdé, ale zato ten, který si chce maximálně vychutnat razantní sjezd, zvolí určitě je. Chovají se totiž jako klasická sjezdová bota, takže noha drží pevně s mírným náklonem dopředu. K měkčím botám patří dvoupřezkové Dynafit TLT 2, TLT 3, Koflach Tour Extreme, Dachstein AS Tour, případně třípřezkové Dynafit TLT 4. Tvrdší jsou potom botky Nordica TR10 a TR12, Lowa, Scarpa, Dynafit TLT 4S či dvoupřezkové Raichle Concordia.

Ke stoupání jsou asi nutné tulení pásy?

Používání názvu tulení pásy je pouze historickou reminiscencí na skialpinistický „pravěk“, kdy se k jejich výrobě používaly kůže z tuleňů, což bylo přibližně do poloviny dvacáté

VŠE PRO SKIALPINISUMUS

vázání Silvertta - 555, 505, 404, 400
Fritschí - Diamir Titanal II, Freeride
Dynafit -TLT, TriStep
stoupací pásy moher, nylon, mix
boty Koflach, Nordica, Dynafit,
Reichle, Lowa
lyže Dynastar, Atomic, Hagan
Iopaty Ortovox, Salewa,
Black Diamond
lavinové sondy
lavinové vyhledávače Ortovox,
Mammut

a vše další: servis (pásy, lyže atd.),
montáž vázání do 24 hodin
bazar (lyže s vázáním, boty)

HUDY SPORT
CLIMBING AND OUTDOOR EQUIPMENT

HUDY sport
Lidická 43, Praha 5
tel: +420 257 315 964
email: praha.lidicka@hudy.cz

VERTICAL SPORT
CLIMBING AND OUTDOOR EQUIPMENT

OKO DOBRODRUHA OPĚT KVALITNĚJŠÍ

0 víkendů 23. a 24. listopadu se v Blansku uskutečnil další ročník

outdoorového festivalu **Rajbas Outdoor Kotlík**. Festival získává na popularitě, a tak není divu, že na něj přijelo dalších rekordních 1160 účastníků. Součástí festivalu, o jehož programu jsme vás loni s předstihem informovali, byla opět soutěž amatérských filmů OKEM DOBRODRUHA, kterou mediálně zaštiťuje náš časopis. Kvalita filmů v soutěži má vzestupný směr, a tak hned tři vítězné soutěžní filmy pořadatelé zařadili do hlavního programu. Přinášíme výsledky soutěže. O příštím ročníku, programu festivalu a podmínkách soutěže vás budeme včas informovat.

VÝSLEDKY A PŘEHLED ZÚČASTNĚNÝCH VIDEOFILMŮ

- 1. SKOTSKO.** režie, scénář, kamera Petr Baran (Brno), 1,6 min. 2001 Nikdy nepokojená země. Obrazová báseň z prostředí nádherné přírody, prehistorických kamenů a památek. Historie, místní hudba a poezie skotské vysočiny.
- 2. AMAZONIE: PEKLO ČI RAJ?** režie, kamera Vašek Lomíč, scénář Vašek Lomíč, Saša Ryvolová (Praha), 14 min. 2002 Díky televizi a filmu má většina Čechů o džungli značně zkrleslou představu... Jaka je tedy pravda? Netradičně jsme se rozhodli uvést věc na pravou míru...!
- 3. NA KOLE NA KOLU.** režie, scénář, kamera Vojtěch Zvěřina (Brno) 15 min. 2002 Na kole přes ruskou Karelii po asfaltu i tajgou na poloostrově Kola na pohofti Chibiny.

Další bez uvedení pořadí:

- NOVÝ ZÉLAND.** režie, scénář, kamera Vladislav Ziegelbauer (Holešov) 13 min. 2002 Krátké šoty s hudebním doprovodem. Příroda národních parků i měst, plavba lodí i papoušek Kea a delfinů.
- LEDOVÉ KRÁLOVSTVÍ.** režie Roman Šebela, scénář speleologové Rudice, kamera Roman Macík (Rudice) 10 min. 2002 Vody Jedovnického potoka mizí v jeskyních Rudického propadání a vytváří tak nejvyšší podzemní vodopády v ČR. Po několika letech se roku 2002 díky silným mrazům stávají mohutnými podzemními ledopády.
- DEN GLADIÁTORA.** režie, kamera Pavel Ron (Přerov) 14,5 min. 2002 Jeden běžný den českého profesionálního kaskadérského teamu ve Francii.
- FILIPÍNY.** režie, scénář, kamera Vladimír Konečný (Ostrava), 15 min. 2002 Drahota a chlad vynesla pár podvodníků do teplejších krajů.
- LABSKÝ TRAVERZ.** režie, scénář Slavo Chmela, kamera Slavo a Petr Chmela (Žilina), 11,5 min. 1999 Dokument zachycuje úsilí speleologů překonat světový rekord.

Naše současné nejúspěšnější výšková horolezkyně Soňa Boštková-Vomáčková (a také členka redakční rady Dobrodruha, který byl mediálním partnerem akce) vzpomínala před zcela naplněným sálem na svou první „osmu“ Makalu.

KDO PŘÍŠTĚ NA KOTLÍK?

Na festivalu rovněž proběhla anketa, ve které se diváci mohli vyjádřit k dramaturgii a výběru festivalových hostů následujícího ročníku v roce 2003. Pro slosování bylo odevzdáno 109 vyplněných anketních lístků. Zcela přesvědčivě vítězným práním diváků k účasti české outdoorové osobnosti se stal náš dosud nejúspěšnější horolezec Jožka Rakonjac (s počtem 57 hlasů). Na druhém místě s počtem 20 hlasů se umístil polárník Jaroslav Pavliček, zakladatel české výzkumné antarktické stanice na ostrově Nelson a autor kultovní příručky Člověk v drsné přírodě. První kroky k oslovení jmenovaných byly učiněny a pokud okolnosti dovolí, jejich festivalová účast o třetí listopadové sobotě je reálná. Spinit přání návštěvy zahraniční osobnosti, kterou se s převahou stal Reinhold Messner, bude již odvislé od finančních možností pořadatelů. Více pravděpodobnou možností je zastoupení některé z výrazných outdoorových osobnosti sousedního Slovenska či Polska (rovněž zahájena jednání).

- Dy -

Alpi sport centrum s.r.o. soutěž AKU 2002

V celoroční soutěži AKU 2002, které se může zúčastnit každý po odeslání kupónu obdrženého za zakoupení GTX obuvi AKU byli vylosováni dne 22. 12. 2002 v prodejně na náměstí v Příboře titi vyherci:

1. místo: **Eva Svasjuková, Nový Jičín** – týdenní pobyt ve středisku v Dolomitech pro 2 osoby
2. místo: **Lenka Romanová, Náchod** – týdenní zájezd s cestovní kanceláří v hodnotě 5000 Kč
3. místo: **Pavla Pavlí, Krhová** – 1 pár obuvi AKU dle vlastního výběru

Vylosováním blahopřejeme a oznamujeme, že tato soutěž probíhá i v letošním roce.

PROPOZICE

VII. ročník Mistrovství republiky horolezců HOROLEZECKÁ ČTYŘADNACETIHODINOVKA XXIII. ROČNÍK VYTRVALOSTNÍHO BĚHU NA LYŽÍCH

TERMÍN: 22.–23. 2. 2003
POŘÁDÁ: Montana turistický klub Brno
MÍSTO: Českomoravská vysočina, Tří Studně, Sportovní a rekreační středisko HORNIK
PŘÍHLÁŠKY: do 2. 2. 2003, VIKINGTOUR, Merhautova 94, 613 00 Brno, tel. + fax: 545 212 387, e-mail: viking.tour@volny.cz
STARTOVNÉ: 150 Kč/závodníka, možno zaplatit současně s cyklistickou „24“ a společně pro více účastníků
PREZENTACE: od 11.00 21. 2. 2003 od 15.00 hodin do soboty 22. 2. 2003 do 14.00 hodin
START: sobota 22. 2. 2003 ve 12.00 hodin
UKONČENÍ: neděle 23. 2. 2003 ve 12.00 hodin
TRÁT: okruh 5 km neosvětlený, převýšení 120 m, dle sněhových podmínek může být trat změněna
KATEGORIE: muži jednotlivci, ženy jednotlivci
ZÁKLADNÍ PRAVIDLA: – hromadný start
 – trat bude připravena na klasiku, na širších úsecích (asi 50 %) lze bruslit
DOPORUČENÍ: – výkonné a spolehlivé osvětlení
 – vlastní strava, pořadatel zajišťuje čaj
UBYTOVÁNÍ: je možné od pátku, cena 100 Kč/os./noc v chatce v posteli, 60 Kč/os./noc v chatce ve vlastním spacáku na karimatce, 180 Kč/os./noc v chatce ve zvláštních pokojích. Platí se na místě.
Pozor! Při podezřelých sněhových podmínkách si ve čtvrtek 20. 2. 2003 zavolej Vikingtour

klub cestovatelů a romantiků

KUDRNA

cestovní-vobchůdek-maspy-musli

0 dobrodružství nemusíte jen číst

- ♦ PĚŠMO
- ♦ KOLMO
- ♦ LYŽMO
- ♦ KONMO ♦ ZA KELTY
- ♦ LOĐMO ♦ DO TERMÁLŮ
- ♦ LETMO ♦ ZA POZNÁNÍM

S námi můžete vyrazit třeba do Dolomítů, Pyrenejí, Skandinávie, na Korsiku, do Rakouska, Itálie, Skotska, na Ukrajinu, do pěkných Karpat, na Podkarpatskou Rus, Kréto, Ši Kavkaz...

www.KUDRNA.CZ

Bašty 2, 683 14 Brno
 tel: 602 216 704 • FAX: 602 216 703, mobil: 777 893 763

MAROKO

Rafting v zemi dobrodruhů

12. 3.–2. 4. cena: 19.950 Kč

6-8 řek, VHT výstup, prohlídka měst

INFORMACE:
L. Borůvka
tel.: 737 184 774

NA KAJAKU PO MOŘI

Kolem Krku 25. 4.–4. 5. 2003	4 100 Kč
Norské fjordy a jezera 15. 8.–31. 8. 2003	12 800 Kč
Jónské ostrovy 26. 9.–12. 10. 2003	10 900 Kč

VIKINGTOUR, Merhautova 94, 613 00 Brno
 Telefon + fax: 545 212 387, e-mail: viking.tour@volny.cz

Nejsem horolezec, jsem dobrodruh.
 Walter Bonatti, přední světový horolezec 50. a 60. let 20. století.

DOBRODRUH

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVNÍ V PŘÍRODĚ

NEJROZŠÍŘENĚJŠÍ ČESKÝ OUTDOOROVÝ ČASOPIS

Vychází vždy první týden v měsíci, s výjimkou ledna, července a srpna. Je k dostání zdarma ve 422 outdoorových, cyklistických, vodáckých, jachtařských, potápěčských a sportovních obchodech, centrech umělých horolezeckých stěn, v dobrodružně zaměřených cestovních kancelářích a mapových centrech a knihkupectvích v ČR i na Slovensku. Jejich adresář je uveden v každém čísle. Distribuce zdarma rovněž na vybraných sportovních veletrzích a festivalech.

ŠĚFREDAKTOR
Miloš Kubánek

REDAKČNÍ RADA
 Josef Rakonjac ♦ Miroslav Jakes
 Soňa Vomáčková ♦ Stanislav Henych
 Zuzana Hofmannová ♦ Josef Šimůnek
 Jiří Havel ♦ Petr Doubalík
 Oldřich Štos ♦ Petr „Špek“ Stanina
 Marek Ročejdl ♦ Tomáš Rusek
 Robert Kazík

GRAFIKA Soňa Žertová, **KRESBY** Petr Doubalík, **SAZBA** Pavel Amler.

ADRESA REDAKCE

Dobrodruh, Zirovnícká 2389, 106 00 Praha 10, telefon: 603 554 943, fax/záznám: 272 656 173, e-mail: dobrodruh.cz@seznam.cz

PŘÍJEM INZERCE

Tel.: 776 055 332, 603 554 943, 267 182 438, fax/zázn.: 272 656 173, e-mail: dobrodruh.cz@seznam.cz, nebo na adrese redakce. **Vedoucí ing. Milan Manda,** tel.: 776 055 332.

PŘEDPLATNÉ

Přestože je časopis rozváděn zdarma, redakce poskytuje servis pro předplatitele. Ti platí pouze potvorné a distribuční náklady, které činí pro rok 2003 cca 10,- Kč na číslo. Předplatné lze zaslat složenkou typu C na adresu redakce. Přijímáme pouze předplatné na čísla, která dosud nevyšla. Starší čísla nejsou na skladě! Předplatné od č. 2 do č. 9/2003 činí 80,- Kč.

STARŠÍ ČÍSLA

Starší čísla Dobrodruha (počínaje ročníkem 2002) lze shlednout u dobrovolných archivářů, jejichž seznam je uveřejněn v každém čísle.

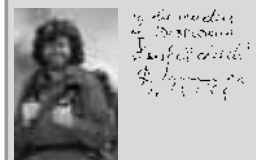
YDVAATEL

PhDr. Miloš Kubánek, registrováno MK ČR pod č. 7598. Podávání novinových zásilek povoleno O. Přeprava Praha, č. j. 726/97 ze dne 19. 2. 1997.
 ISSN - 1211 - 751x

Z HISTORIE DOBRODRUHA

Časopis Dobrodruh vychází již sedmým rokem. První čtyři roky byl dvouměsíčníkem. Za dobu své existence přinesl stovky článků o dobrodružných aktivitách v přírodě a cestovním. Rozhovory mu poskytl četné osobnosti českého, slovenského i světového outdooru, z těch posledních jmenujeme třeba Reinholda Messnera, Petera Habelera, Krzstofa Wielickeho, Viktora Grošeja, Toma Posserta nebo Andrzeje Zawadu.

Reinhold Messner, přední himálský horolezec a outdoorový průkopník, muž, který jako první na světě vylezl na všech 14 osmitisícovek, projevil přání popřát čtenářům Dobrodruha.

Totéž učinil i další velká persona světového horolezectví, Peter Habeler. Lezec, který mj. spolu s Messnerem jako první na světě vylezl na Mount Everest bez použití kyslíku.

NOVÁ VODÁČKÁ PRODEJNA A PŮJČOVNA v Břeclavi

DALI SHOPPING CENTER J. Palacha • BŘECLAV tel.: 519 321 637

prodáváme PE kajaky • Železný • pádla • Profiplast, Panda • plovací vesty bundy • neopreny • Hiko • čluny • Gumotex termo prádlo • Klimatex, Moira

půjčujeme PE kajaky • PE kanoe • Pálavy • Rafty • neopreny

doprava mikrobusey
 Renault Master 15+1.....11,- Kč/km
 Peugeot Boxer 8+1.....9,- Kč/km
 Mazda 2000 7+1.....8,- Kč/km

MNOHO VĚCÍ MÁME CO NEMÁME OBJEDNÁME!

Dobrovolní archiváři starších čísel Dobrodruha

Vzhledem k tomu, že časopis Dobrodruh je ve většině ze 422 distribučních míst již několik dní po vydání rozebraný, oslovili jsme distributory, zda by nezakládali jedno číslo Dobrodruha ve svých obchodech či cestovních kancelářích do archivu. Ten by byl k nahlédnutí pro jejich návštěvníky a zákazníky. Zde je seznam míst, která se nám dosud na tuto vyzvání přihlásila. Na těchto adresách můžete starší čísla Dobrodruha dostat k nahlédnutí na přeci. Tento seznam najdete v každém čísle časopisu:

- CK Poznáni, Krakovská 18, 100 00 Praha 1
- Klub českých turistů, Jaromírova 9, 120 00 Praha 2
- Katmar bike centrum, Pod Baštami 6, 160 00 Praha 6
- Horolezecká škola Český ráj, Rybní díl 754, 294 01 Bakov n. Jizerou
- Knihupectví Hana Marečková, Masarykova 45, 380 01 Dačice
- Rabik Sport, Podhorská 23, 466 00 Jablonce n. Nisou
- V-90-V Agentura Sport, 512 37 Benecko 190
- CK Poznáni, tř. 17. Listopadu 229, 530 00 Pardubice
- VIKING, Velké náměstí 366, 561 65 Kralupy
- CK Poznáni, Nám. Svobody 17 (Dům Pánů z Lipé), 600 00 Brno
- CK Kudrna, Bašty 2, 602 00 Brno
- Český klub cestovatelů, Belcrediho 18, 628 00 Brno
- Klub Futra, část C pavilonu Domu kultury, 735 14 Orlová-Lutyně
- Vybavení do přírody, Komenského tř. 49, 750 00 Přerov
- Obchodní akademie T. Bati, nám. TGM 3669, 761 57 Zlín
- Obchodní dílna Štrouf, Vodní 52, 767 01 Kroměříž
- CK Praděd, Valová 2, 789 01 Zábřeh

Distributoři, kteří mají zájem být v tomto seznamu uvedeni a archivovat jedno číslo Dobrodruha pro své klienty, nám to mohou kdykoliv oznámit krátkou zprávou na telefonní číslo 603 554 943, nebo e-mailem na adresu dobrodruh.cz@seznam.cz, či případně zafaxovat na číslo 272 656 173.

KALENDÁŘ NĚKTERÝCH OUTDOOROVÝCH AKCÍ 2003

Datum	Sportovní soutěž	Typ	Místo - země	Email, WWW	Popis - disciplíny
21. 2.-23. 2. 2003	Lion Winter Challenge	H	Polsko	zawody@kompas.pl, www.adventureace.pl	adventure race - běh, kolo, survivalny
7.-8. 3. 2003	Brutus extreme orienteering	H	Vizovice	sumak@sporttrekking.cz, www.sporttrekking.cz	horský OB
15.-16. 3. 2003	Outdoorman - zima - lyže	J, H, T	Krkonoše	rocejdm@fvs.cuni.cz, www.outdoorman.cz	SKI
11.-12. 4. 2003	Prabos sport trekking	H	Hosťovské vrchy	sumak@sporttrekking.cz, www.sporttrekking.cz	sportovní trekking
26. 4. 2003	Giants of Vulcano SP Stafet	Š	Itálie	info@caes.cz, www.redbullgiants.com	běh do vrchu, paragliding, kajak, MTB
26. 4. 2003	Posázavská trilogie	J	Týnec nad Sázavou	info@bispott.cz, www.bispott.cz	kros, kajak, MTB
1. 5.-4. 5. 2003	Adventure Trophy 2003	T	Polsko	adventure@wawek-kl.krakow.pl, wawek-kl.krakow.pl	kajak, kros, MTB, WW, lezení...
10. 5.-11. 5. 2003	Outdoorman - jaro - kajak	J, H, T	Krkonoše	rocejdm@fvs.cuni.cz, www.outdoorman.cz	kajak
17. 5. 2003	Silesia bike Marathon	J, T	Opava	bhc@opava.cz, www.bhc.opava.cz	MTB Marathon
14. 6.-15. 6. 2003	Otevřený přebor Moravy v survivalu Závta a dorostu	H	Opavsko	geoutas@nazdva.cz, www.caes.cz	MTB, kajak, OB, lezení...
14. 6. 2003	M ČR v triatlonu finančního sektoru	J	Frýdek-Místek - Otešná	info@caes.cz, www.caes.cz	plavání, kolo, běh
21. 6. 2003	M ČR jednotlivci - Jesenický tvrdák	J	Jeseniky	info@caes.cz, www.jesenickytvrdak.cz	kros, sil. kolo, kajak-feka, jezerní kajak, plavání, horský OB, letní biatlon, skai OB + lezení - sňahování - bouldering, MTB
28. 6. 2003	M ČR Stafet - Adrenalín Cup	Š	Krkonoše - Špiřetův Mlýn	info@adrenalincup.com, www.adrenalincup.com	Adrenalincup - běh do vrchu-paragliding-kajak-MTB
2003	MCR v rogainingu	H		http://car.shocart.cz	rogaining
12.-13. 7. 2003	Bike Adventure	H	zatím v jednání	kamil.arnost@ogivy.com, www.bike-adventure.cz	netradiční dvouodmí cyklomaraton dvojic, každý si volí trasu dle mapy
16.-17. 8. 2003	Outdoorman - léto - MTB	J, H, T	Krkonoše	rocejdm@fvs.cuni.cz, www.outdoorman.cz	MTB
16.-17. 8. 2003	Mistrovství Evropy v rogainingu	H	Rusko	viktor_jvostov@mail.ru, car.shocart.cz/zavody/lena.html	rogaining
16.-17. 8. 2003	Mummur	Š	Švýcarsko	schlielar@bluewin.ch, www.sob.ch/minim	sportovní trekking
16. 8. 2003	Outdoor Trophy SPMS Stafet	Š	Rakousko	info@caes.cz, www.outdoor trophy.com	běh do vrchu, paragliding, kajak, MTB
23.-24. 8. 2003	M ČR v adventure race	H	Hluboká n. Vltavou	padivym@r.amu.cz, www.arez.cz	kanotistka, cross, OB, plavání, MTBO, stětla, divoká voda, MTB, lezení
6. 9. 2003	Dolomitenmann MSPF Stafet	Š	Rakousko	info@caes.cz, www.dolomitenmann.com	běh do vrchu, paragliding, kajak, MTB
6. 9. 2003	M ČR survivalu	H	Česko	sport.relax@post.cz, www.caes.cz	MTB, kajak, OB, lezení...
13. 9. 2003	Pilsenman Přebor Čech, ČR jednotlivci	J	Plzeň	mibo@pilsenman.cz, www.pilsenman.cz	plavání, cross, běh, kajak - sjízď felý, MTB cross-country, OB crossriver
20. 9. 2003	M ČR Survival Závta a dorostu - Brendy	H	Česko	macek@zskontu.cz, www.caes.cz	MTB, kajak, OB, lezení...
20. 9. 2003	M ČR v běhu do schodů	J	Praha	info@caes.cz, www.towerunning.cz	běh do schodů
11. 10. 2003	finále Stafet - Bob Cup	Š	Litovel	bobcup@bobcup.cz, www.bobcup.cz	kros, MTB, kajak
10.-11. 10. 2003	Gemma sport trekking	H	Vizovické vrchy	sumak@sporttrekking.cz, www.sporttrekking.cz	sportovní trekking
18. 10. 2003	HighLander - Přebor Moravy	J (H)	Vysočina	allip@centrum.cz, www.highlander.cz	OB, MTB, lezení...
25.-26. 10. 2003	Outdoorman - podzim - běh a lezení	J, H, T	Krkonoše	rocejdm@fvs.cuni.cz, www.outdoorman.cz	OB, horolezectví...
1.-2. 11. 2003	MCR v horském OB	H	Lesná u Tachova	tonar@chemopetrol.cz, http://car.shocart.cz	horský OB
8. 11. 2003	Výběh na Praděd	J	Hvězda - Praděd	info@caes.cz, www.caes.cz/zavody/praded/index.html	běh do vrchu
15. 11. 2003	Survival - jednotlivci	J	Praha	padivym@r.amu.cz, www.caes.cz	kanotistka, MTB, lezení, OB
21. 11. 2003	Rogaining 12 hodin	H	Porávková (Lahačovice)	sumak@sporttrekking.cz, www.sporttrekking.cz	rogaining

Informace: J = jednotlivci, H = hřídky, Š = štafety, T = týmy **Pramen: Česká asociace extrémních sportů**

Jak se chránit proti amébám?

V listopadovém čísle časopisu DOBRODRUH uveřejnila teta Amálka interview s cyklotrempelem, dobrodruhem a humoristou Honzou Vlasákem. Ten se v rozhovoru zmínil, že „nejhorší bestie tropů jsou améby“. Ještě, že měl s sebou švýcarské dezinfekční tabletky, u nás prý nic takového neseže. Škoda, že Honza Vlasák neče DOBRODRUHA a to ani ta čísla, kde se o něm píše. V čísle předloňského ročníku (na první straně fotografie Jana Vlasá-

keré oxidací ničí veškeré mikroorganismy, bakterie, viry apod.

Hlavními výhodami systému AQUAMIRA ve srovnání s dosud užívanými jódovými či chlorovými tabletami jsou:

- vysoká účinnost při ničení prvků, bakterií a virů, včetně viru žlutanky
- vysoká účinnost při hubení cyst Cryptosporidii
- schopnost vyčištění vody od botulotoxinů během několika minut
- reakcí nemohou vznikat karcinogenní trihalometany (THM)
- při reakci s nitráty a čpavkem nevzniká chloroform
- schopnost během jedné minuty snížit obsah e.Coli ve vodě minimálně o dva řády
- eliminuje znečištění vody organickými i anorganickými sloučeninami síry, kyanidy, amíny, aldehydy, ketony a fenoly
- vysoká účinnost pro potlačení obsahu síranů a dusičnanů ve vodě
- oxiduje aromatické uhlohydráty včetně karcinogenních 3,4-benzopyrenů

ka a redakční článek „Jan Vlasák: Humorista cyklotrempelem“ jsou na straně 6 publikováni články „Jak omezit zdravotní rizika s problematickými vodními zdroji“.

Pro omezení strachu čteřů z améb při absenci švýcarských dezinfekčních tabletek stručně zopakují popis dezinfekčního systému AQUAMIRA, který je běžně k dostání ve většině outdoorových prodejen a informace o něm naleznete třeba v katalogu HUDY SPORTŮ.

Základem dezinfekčního účinku systému AQUAMIRA je aplikace dioxidu chlóru. Tato plynná látka se používá při průmyslovém čištění vody již více jak 50 let a oproti chlóru či jiným halogenidům má při odstraňování bakteriologického znečištění vody mnoho nesporných výhod. Plynný dioxid chlóru však díky své chemické nestabilitě nemůže být bezpečně uchovávan, transportován a skladován a to vylučuje jeho případné neprůmyslové použití. Systém dezinfekce AQUAMIRA je převratný právě tím, že umožňuje dezinfekci pomocí dioxidu chlóru bez nebezpečných aspektů manipulace s touto látkou v plynné formě.

Dezinfekce AQUAMIRA se skládá ze dvou látek, z chemicky stabilního dvouprocentního vodního roztoku ClO₂ a pětiprocentního vodního roztoku kyseliny fosforečné. K aktivaci dioxidu chlóru dochází po smísení obou složek v reakční nádobce a tato aktivace je prováděna žlutým zbarvením směsi. Po následném přidání do vody, kterou chceme dezinfikovat, dochází k uvolňování vysoce reaktivních iontů kyslíku,

- snižuje obsah železa a manganu
- ničí fasy a odstraňuje pachy a příchutě působené jejich rozkladem
- odstraňuje případnou kontaminaci vody pesticidy
- na rozdíl od jódových tablet dioxid chlóru neovlivňuje činnost štítné žlázy

Všechny tyto skutečnosti řadí systém AQUAMIRA mezi nejlepší dostupné dezinfekční prostředky pro omezení zdravotních rizik při konzumaci neprověřené vody.

Při dodržení doporučeného dávkování dezinfikovaná voda obsahuje jistou koncentraci fosfátů (přibližně dvacetkrát nižší než v nápojích typu Coca-Cola apod.). Fosfáty jsou široce využívány jako konzervační činidla v potravinářském průmyslu, zejména při výrobě nápojů a v mlékárenských produktech. Kvůli možnému kumulativnímu efektu z konzumace fosfátů naše legislativa zakazuje jejich využití pro dezinfekci pitné vody. Zákazník by si měl uvědomit, že systém AQUAMIRA nesmí sloužit k trvalému použití. Jedná o prostředek pro omezení zdravotních rizik z extrémmích podmínkách – při pobytu v místech bez zdrojů prověřené pitné vody. Při takovém použití si o efektu fosfátů na zdraví lze udělat snadno obrázek porovnáním koncentrace fosfátů v dezinfikované vodě a v nápojích, které jsou pro každodenní konzumaci schváleny.

JAN ČERMÁK, PROSPORT PRAHA

reef gear®

> diver style >

TIMEX®

RAJČE V PROVOZU

DALŠÍ LEZECKÁ STĚNA NA MORAVĚ

V areálu Sokola Brno I na Kounicově ulici 20 byla na sklonku minulého roku otevřena lezecká stěna 9 m vysoká se 13metrovým převisem, plochou přes 500 m² a se 2000 pevnými body. K ní přibyl ještě kus bouldru, který se prý časem rozroste. RAJČE je tak největší lezeckou stěnou u nás. Možná, že je výjimečná i svým názvem, ale v tomto směru neočekávejte žádnou romantiku. Protagonisty odvážné myšlenky byly horolezecké rodiny RAJfova a ČERMÁKova, kterým tak vzniklo právo na pojmenování dokončeného díla.

Slavnostního otevření se zúčastnila řada známých osobností, kterým dominoval někdejší člen horolezeckého oddílu, současný ministr dopravy Milan Šimonovský, aby nejen symbolicky rozvázel dračí smyčku, ale aby později sundal sako a vyhnul si rukávy. Jeho úspěšné-

mu výstupu aplaudovali náměstci brněnského primátora a pracovníci magistrátu, kteří se podíleli na zisku milionové dotace, bez které by Sokol stěnu nepostavil. Šimonovskému zatleskali i špunti, kteří sotva dosáhnou na nejnižší chyt, ale také gymnastický olympionik Zdeněk Růžička, dnes starosta Sokola Brno I, a nestor brněnského lezení Franta Plšek, známý mimo jiné prvovýstupem Macochy v r. 1944.

Nejpůsobivější byla ale stejné lezecká ukázka těch nejmladších, když se na osvětlené stěně současně pohybovalo několik desítek chlapců a děvčat, elegantně vzhlajících vzhůru stropním převisem, odkud akťeré elegantně odskočili do volného prostoru, aby bleskově sjížděli k dalšímu nástupu. Pohybová symfonie desítek pavouků na zatím pavoučích nohách byla v záři reflektorů pro oko působivá i libila se všem.

Dlužno ovšem říci, že v kuloořech se bohatě diskutovalo a zasloučení měli co vysvětlovat. Stěna je stvořena pro sportovní lezení, ale současně nabízí i možnosti doplňkového tréninku skálolezců a horolezců, kteří obvykle o závodním pojetí neradi slyší. Také bylo třeba objasnit, že horolezectví v Himálaji je něco docela jiného, ale vylézt těžkou cestu „na překlíže“ je také zase něco úplně jiného. Lezení na umělé stěně má, hlavně psychologicky, daleko blíže ke gymnastice než k horolezectví. Technicky zaměřeným osobám bylo sděleno, že připodobnit stěnu přírodním podmínkám, včetně osazení koutů keří, případně ptáčími hnízdy, je nepraktické. Také byla diskutována otázka, zda by čistě překlízkoví lezci měli v zájmu vlastní bezpečnosti do hor vůbec chodit, když jsou navyklí na desítky minipádů za večer. Ale to už zacházíme příliš hluboko, tak hluboko, kde zatím není vůbec jasno. Vraťme se raději do reality. Hodina a půl lezení bude za 50 korun.

JIRÍ HAVEL
foto: JAKUB STEJSKAL

Ministr dopravy Milan Šimonovský v akci.

Proběhl Boulder Contest 2002

Je devět hodin ráno 30. 11. 2002. Jsme v pražské hale na Brumlovce, kde přes noc vyrostla čtyřstranná lezecká věž, na které změní své síly 11 žen a 63 mužů v závodě ve sportovním lezení bez lana.

Nejlepší samozřejmě je dostat se do cíle hned na první pokus. Po uplynutí časového limitu si jde závodnice na 4 minuty odpočinout (samozřejmě je přísně kontrolováno pořadatelé, aby neviděla na druhou závodní trasu) a do prvního bouldru nastupuje další ze závodnic. Celkem je čekají 4 bouldry a ačkoli je tu několik favoritek v čele s Věrou Kotasovou, která boduje v evropských

di ze Slovenska, dlouhou cestu vajířilo i několik švédských lezců. Bouldry jsou dostávané a může se začít.

Čtyři hodiny trvá soubor lezců v kvalifikaci a už je jasné, kterých 12 nejlepších postoupilo. Ještě malá přestávka pro diváky v podobě promítání diapozitivů Petra Piechovce o jeho cestě do Peru. Hala praská ve švech, finále žen je postaveno a může začít. Přichází první lezkyně a publikum ji hlasitě podporuje. Atmosféra s příchodem dalších závodnic houstne a diváci sledují dynamickou a akční podívanou, kdy v jeden moment na stěně bojují čtyři závodnice naráz, jedna lepší než druhá. Svůj talent naprosto suverénně předvedla Věra Kotasová. Lehkost, s jakou vyleze bouldr a schopnost vymyslet ten nejjednodušší způsob, je obdivuhodná. Skromná a sympatická brňáčka vítězí. Publikum má chvíli na to, aby vydechlo a otřelo zpočené ruce, a už začíná finále mužů. Začíná show, jejíž atmosféra a napětí perfektně dokresluje djs z TWM centra. Závodníci bojují ze všech sil a soubor je velmi vyrovnaný. Všichni šlí nadšením, když se Tomovi Mrázekovi povede vylézt bouldr doslova v posledních vteřinách limitu. Lezci mají finále za sebou a ještě stále není jasné, kdo je první. Výsledky se zpracovávají a čeká nás slavnostní předání cen. V závodě Boulder Contest 2002 se na třetím místě žen umístila Helena Lipenská, druhá byla mladička Sylvie Raiřová, první Věra Kotasová. Mezi muži třetí místo vybojoval Radovan Souček, druhé Tomáš Mrázek a pro stupeň vítězů si „dolezl“ Karel Černý ze Zlína. Pro diváky a závodníky je připraven další program v podobě dvou kapel. Pro vyčerpané pořadatele je největším potěšením, že celá akce měla obrovský úspěch.

Ušili a starosti s pořádáním tak velké akce opravdu stály za to a přiblížili kouzlo a dynamiku boulderingu i nelezecům, nebo spíš budoucím lezcům. Příští rok se máme zase na co těšit, možná i na evropský pohár.

LENKA CHVÁLOVÁ
foto: TOMÁŠ RAKOVIC

Věž – kvalifikace. Vlevo Zuzka Ulrichová, 8. místo, BB klan. Vpravo Fölander Jena, 4. místo, Švédsko

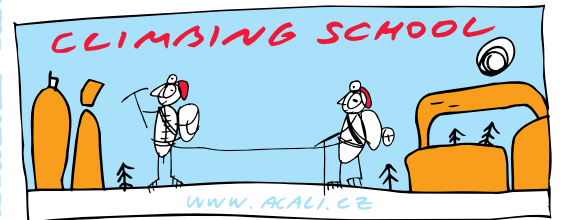

Jiří Přibíl, finále, 1. boulder, 9. místo, BB klan

Zapíší se poslední závodníci a na prezenční listině se objevuje řada zvučných jmen. Začíná se kvalifikací žen, které už jsou připraveny v „izolaci“, nesmí vidět na stěnu a na bouldry, které polezou. Diváci a lezci zatím v úžasu obdivují stěnu, kterou navrhli a postavili organizátoři akce Jiří Oliva a Andrej Chrástina za podpory svých kamarádů z Boulder Bar klanu. Do závodu nastupuje první z lezkyň. Na bouldr, tedy lezeckou cestu, má přesně 4 minuty. V tomto limitu se pokouší zdolat několik extrémně těžkých lezeckých kroků, které končí topem.

i světových závodech, není do poslední chvíle jasné, kdo postoupí do finále. Kouzlo boulderingu tkví hlavně v tom, že klade na závodníky opravdu extrémní nároky a to nejen na fyzickou sílu a vytrvalost, ohebnost, ale i techniku lezení, schopnost vymyslet nejjednodušší způsob, jakým bouldr zdolat. Každý ze závodníků má své trumfy v rukávu, některým jde víc techničtější lezení, jiný dovede udržet úzkou lištu. Sanci mají opravdu všichni.

Zatímco se zpracovávají výsledky 11 závodnic, Jirka a Andrej připravují na stěně bouldry pro muže. Ti už se rozvíjejí a připravují v izolaci. Je tu celá špička České republiky v čele s Tomášem Mrázekem, velkým lezeckým talentem. Je to borec, který se během své čtyřleté kariéry stal jedním z nejlepších překlízkových lezců na světě. Na pražskou Brumlovku zavítali i naši kamará-

WWW.ACACI.CZ

Polární a horské výpravy M. Jakeše v roce 2003

- 1. Špicberky na lyžích**
Lyžařský přejezd po západních Špicberkách
Termin: 27. 3.–7. 4., 12 dní Cena: 39 500,- Kč
- 2. Mount Mc Kinley**
Výstup na nejvyšší horu severní Ameriky
Termin: 8. 5.–8. 6., 31 dní Cena: 65 500,- Kč
- 3. Západní Grónsko**
Trekking v oblastech Ilulissatu a Kangerlussuaqu
Termin: 24. 6.–13. 7., 18 dní Cena: 41 500,- Kč
- 4. Léto na Špicberkách**
Trekking po Západních Špicberkách
Termin: 17. 7.–27. 7., 17 dní Cena: 38 500,- Kč

Ing. Miroslav Jakeš, Tádžická 1422
☎ 272 744 158, 261 262 370, 604 573 046
e-mail: polar.jakes@vy.cz

ČESKÉ DRÁHY - CESTOVNÍ KANCELÁŘ CZECH RAILWAYS - TRAVEL AGENCY

Kam?
Do Chorvatska bezpečně a pohodlně!

Čím?
Vlakem.

Kdy?
Od června do září 2003.

Kudy?
Praha – Pardubice – Česká Třebová –
Brno – Břeclav – Wien – Zagreb – Split.

■ V letní sezoně 2003 bude jezdit jedenkrát týdně zvláštní vlak Cestovní kanceláře Českých drah a.s. mezi Prahou a Splitem. Cestování po železnici má řadu nesporných výhod. Bezpečnost přepravy totiž, na rozdíl od silniční, neohrožují bezohlední ani unavení řidiči. Dobu cestování neplánovaně neproduklují časté silniční kolapsy ani povinné zastávky u benzínových stanic a vybírání mýtného. Důstojné cestování s hygienickým zázemím si lze navíc zpříjemnit občerstvením za české ceny, zajišťovaným společností Jidelna i lůžkové vozy v lehátkových a lůžkových vozech.

Odjezd z Prahy bude v pátek odpoledne s příjezdem do Splitu v sobotu ráno.
Odjezd ze Splitu pak v sobotu odpoledne s příjezdem do Prahy v neděli ráno.

Ceny: zpáteční jízdenka 2.tř.
k sezení 1 990 Kč (děti do 12 let 1 600 Kč)
lehátko 3 500 Kč (děti do 12 let 2 800 Kč)
lůžko 5 000 Kč (děti do 12 let 4 000 Kč)
přeprava auta s jízdenkou pro řidiče (lehátko) 3 990 Kč
děti do 4 let bez nároku na místo zdarma

Přeprava jízdních kol a surfů je možná.

JADRAN EXPRESS

Informace a prodej

České dráhy – Cestovní kancelář

V Celnici 6, 110 00 Praha 1

a ve všech pobočkách CK ČD

tel.: 224 239 464, fax: 224 232 191

e-mail: CKPHApob692@dop.pha.cd.cz

www.cd.cz/CKCD a ve vaší cestovní kanceláři

